

Alle zes partner

De zes ambitieuze advocaten die sinds 1 maart WIJ Advocaten vormen, willen een serieuze speler worden op het terrein van het aansprakelijkheids- en verzekeringsrecht. Hun scherpe uurtarief van 230 euro maakt de concurrentie alvast 'licht angstig'.

'Als we gaan uitbreiden mag er best een man bij'

Het kantoor ligt prachtig aan de zuidoever van het Amsterdamse IJ. Verderop aan deze Veemkade zit een advocatenkantoor dat uit zes mannen bestaat. De eerste grappen zijn – hoe kan het ook anders – al gemaakt. Binnen is het fris wit gestuukt. Een spreekkamer, zes werkplekken, meer hebben de advocaten niet nodig. Sinds 1 maart is dit gloednieuwe advocatenkantoor in bedrijf, de eerste dossiers druppelen binnen. De zes dames schuiven met thee en koffie aan de grote lichthouten tafel in het midden van de ruimte. Voor hen voelt de start van dit kantoor ergens als een hervatting van wat ze ooit samen deden bij advocatenkantoor Houthoff Buruma. Daar leerden ze elkaar kennen bij de sectie Commercial, Insurance & Litigation en werkten er meerdere jaren samen. Daphne Gouweloos: "Het klikte heel goed. Toen al zeiden we tegen elkaar: we moeten samen een kantoor beginnen. Maar serieuze plannen kwamen pas later." Eén voor één verlieten ze Houthoff en waaierden ze uit naar een internationale verzekeraar, andere kantoren, de rechterlijke macht en de wetenschappelijke wereld, maar het contact bleef. Tijdens een etentje kwamen de plannen opnieuw ter sprake. "Toen kreeg het de juiste energie", zegt Gouweloos. "De tijd was rijp. We hadden inmiddels allemaal ruim tien jaar werkervaring en waren toe aan een nieuwe stap. Allemaal hebben we ons hart verpand aan de advocatuur, maar we willen het op onze eigen manier doen. Niet gebonden zijn aan de strategie en de uurtarieven van een groot kantoor of ons moeten schikken naar het rechtsgebied dat het zwaartepunt van het kantoor vormt."

Van links naar rechts: Suzanne Colsen, Harriët Delhaas, Margje Benningen, Daphne Gouweloos, Laurien Dufour, Suzanne Bordewijk (foto: Anne Dokter)

Coöptatie

Uit de verhalen blijkt dat het werken bij de grote kantoren zeer leerzaam, maar niet altijd makkelijk is. Als tiendejaars advocaat bij een groot kantoor wordt al gauw van je verwacht dat je zo'n 7,5 uur per dag declarabel bent. Laurien Dufour: "Ga er maar van uit dat je voor twee uur declareren drie uur moet draaien. Lange dagen dus." Margje Benningen: "En dan is er de strijd om het partnerschap. De kans dat je daar als vrouw voor in aanmerking komt is overigens klein." Dufour: "Er is sprake van coöptatie. Mannen kiezen mannen, dat is bekend."

Nu zijn ze alle zes partner. Er wordt gelachen. "Zo makkelijk kan het dus zijn!" In dezelfde week zegden ze alle zes hun banen op. Suzanne Bordewijk die al ver in de opleiding voor rechter was: "Ik heb er lang over nagedacht, maar ik wilde dit niet aan me laten voorbijgaan. Als je zo goed met elkaar kunt werken en je kunt dan samen wat opbouwen, dat heeft iets magisch." Harriët Delhaas: "Deze stap dwingt ons om nieuwe vaardigheden aan te boren. Bij Houthoff kreeg ik de dossiers vanzelf op mijn bureau. Nu moet ik de boer op. Acquireren!" Gouweloos: "Ook hier maken we veel uren, maar het voelt heel anders." Dat ze met zes vrouwen zijn, vinden vooral anderen opmerkelijk. "Het is toevallig zo. Als we gaan uitbreiden mag er best een man bij", zeggen ze grootmoedig.

Huisadvocaat

De plannen van het zestel zijn helder: optreden voor verzekeraars, makelaars en bedrijven (niet voor particulieren) in zaken over letselschade, zaakschades, polisgeschillen, werkgeversaansprakelijkheid, beroeps- en bestuurdersaansprakelijkheid, Property, CAR, enzovoort. Hoe denken ze een plaatsje te bemachtigen bij de verzeke-

raars aan tafel? Gouweloos: "Verzekeraars hebben allang geen vaste huisadvocaat meer, maar besteden zaken al naar gelang omvang en complexiteit uit bij diverse kantoren. Ook zij worden steeds kritischer op kosten." WIJ Advocaten gaat de boer op met een scherp tarief: 230 euro per uur. Suzanne Colsen: "Bij ons heb je voor dat bedrag een tiendejaars advocaat. Hoe dat kan? We zitten niet aan de Zuidas, we hebben weinig overhead, geen receptie, lage personeelskosten

'Verzekeraars hebben allang geen vaste huisadvocaat meer'

en er zitten geen dubbele uren in een dossier omdat er eerst een advocaat-stagiair naar moet kijken." Gouweloos: "Mochten we ooit een stagiair aannemen, dan zullen we daar in ieder geval duidelijk in zijn. Ik heb zelf bij een verzekeraar gewerkt en gemerkt dat je als klant weinig zicht hebt op die dubbele uren." Hoe reageert de concurrentie op hun uurtarief dat overigens open en bloot op de website wordt vermeld? "Licht angstig", glimlacht Dufour.

Ook op andere fronten dan het uurtarief willen ze onderscheidend zijn. Dufour: "We zijn van de praktische aanpak. In letselschadezaken handelen we snel en efficiënt zodat een slachtoffer zijn leven weer op kan pakken. Uiteraard werken we het liefst met verzekeraars die deze filosofie delen." Gouweloos: "En we zijn niet geheimzinnig over de kansen die een partij heeft. We zeggen bijvoorbeeld tegen verzekeraars: je hebt zestig procent kans dat je deze zaak wint. Die weet dan: als ik voor veertig procent schik heb ik een goede deal."

Trends

Welke trends nemen ze waar in hun vakgebied? Dufour: "De sociale zekerheid wordt steeds meer uitgediept waardoor slachtoffers genoodzaakt zijn alles eruit te slepen. Je ziet dat er andere wegen gezocht worden om schade te verhalen, ook in de familiesfeer." Ze noemen het Hangmat-arrest waarbij een vrouw bij haar eigen woning door een gebrekkige constructie uit een hangmat valt en invalide raakt. Ze stelt haar man, als me-

de-eigenaar van de woning medeaansprakelijk. Met succes, diens verzekering moet betalen. Colsen: "Had zij alleen gewoond, dan had ze nergens aanspraak op kunnen maken."

Gouweloos noemt de huidige discussie over de grens tussen normale voorzorgsmaatregelen en bereddingskosten. Het Staedionarrest komt ter sprake waarbij een woningbouwvereniging asbest constateerde in een van de complexen en meteen ook maar alle andere complexen van asbest ontdeed, ook al waren de concentraties daar niet zorgwekkend. De verzekeraar moest die kosten vergoeden als bereddingskosten, zo oordeelde de Hoge Raad. Gouweloos: "De vergoedingsplicht van verzekeraars lijkt in deze zaak te worden opgerekt, ik ben benieuwd waar de grens komt te liggen."

Nog een trend: cliënten die een zaak verliezen, deïnen er niet voor terug hun advocaat aan te klagen. Colsen: "Het aantal tuchtrechtzaken is het afgelopen jaar met 40 procent gestegen. Mensen zijn mondiger op alle fronten. Ze hebben ook steeds vaker een rechtsbijstandsverzekering." Benningen, droog: "De rechterlijke markt heeft niet voor niets het griffierecht flink opgehoogd."

Eenpitter

Is WIJ Advocaten voor de grote verzekeraars niet té klein? Bordewijk: "Voor een grote zaak zoals de compensatieregelingen inzake de beleggingsverzekeringen, zullen verzekeraars ons niet benaderen. Daar zetten ze een grote naam op. Maar wij zijn groot genoeg om ze op andere terreinen te kunnen bedienen en bovendien binnen ons vakgebied dusdanig breed gespecialiseerd dat wij ze in nagenoeg alle kwesties kunnen bijstaan. Kijk, een verzekeraar wil ook weer niet met een eenpitter werken, dat is te kwetsbaar. Onze ambitie is een serieus alternatief vormen voor de gevestigde orde." Het is nu eerst zaak om een portefeuille op te bouwen, daar trekken ze een jaar voor uit. Alle zes hebben ze eigen geld in het bedrijf gestoken, dus enig risico lopen ze wel. Maar aan dergelijke negatieve gedachten besteden ze geen energie. Dufour vat het nog maar eens samen: "Wij willen uitstekende juridische diensten verlenen, onszelf ontwikkelen en vooral héél veel plezier hebben." Instemmend geknik. ☺

Door: Jannie Benedictus